

Vi kan også gå til en kommune som Køge med en ung socialdemokratisk frontløber i spidsen, hvor man jo nu gør alt for at afvikle, kan jeg forstå, de selvejende institutioner, og hvor man i øvrigt, nu, der bliver snakket demokratiseringsprocesser, egentlig ikke vil give de selvejende institutioner i kommunen indsigt i, hvad det er for nogle beregninger, kommunen har lavet, og som ligger til grund for, at man i Køge Kommune afvikler de selvejende institutioner. Men sådan kan der jo en gang imellem være forskel på den teori, der tales om i Folketingssalen og så politikken, som den i virkelighedens verden udfolder sig.

Kl. 14:30

Men jeg glæder mig i hvert fald over, at der i overskriftsform er enighed om, at vi skal værne om selvstyret, og jeg glæder mig ikke mindst over en ting, der er gået igen i alle indlæg undtagen det sidste fra Enhedslisten, nemlig en stor ros til alle offentligt ansatte, som har været involveret i denne reform, som jo altså blev en realitet den 1. januar. Det er faktisk gået igen i alle ordførertaler, og den ros vil jeg også gerne tilslutte mig.

Jeg må sige, at jeg i hele processen har og fortsat er dybt imponeret over den gejst og den energi, den pionerånd, som er blevet udvist, og som har gjort, at denne reform jo altså nu er sat i verden, i virkeligheden kun 3 år efter Strukturkommissionen afgav sin betænkning. Det er flot.

Jeg er helt på det rene med, at det har været en kæmpe udfordring og mange steder fortsat er det, at det har skabt travlhed i hverdagen, at forandringer kan skabe utryghed. Jeg tror fuldt og fast på, at det er rigtigt, som vi har grebet det an, at få utrygheden væk hurtigst muligt ved at få den her proces kørt igennem på relativt kort tid. Jeg har sådan set heller ikke hørt nogen i salen her i dag plædere for, at man skulle have trukket pinen ud.

Jeg tilslutter mig fuldt alle de rosende bemærkninger, og de kan foldes fra de ansatte ud til andre involverede. Jeg er enig med hr. Ole Stavad, som påpegede, at også de folkevalgte i landets kommuner og amter jo altså har trukket et stort læs her. På trods af at denne reform jo ikke blev født i fuld parlamentarisk enighed, må vi konstatere, at man rundt omkring i kommuner og amter fuldstændig tværpolitisk loyal har gjort, hvad der skulle gøres for at indfri de forudsætninger, som reformen hviler på.

I det lys synes jeg godt man kan tillade sig at konstatere, at vi står med en meget vellykket re-

form. Selvfølgelig er det ikke alt, der fungerer fra dag et, men man må jo også i samme åndedræt tilføje, at hvis alt havde fungeret, var der ingen grund til at lave noget om. Det er sådan set netop derfor, vi gennemfører kommunalreformen.

Se, når vi har den her debat i dag, er det, fordi der er afgivet en redegørelse, som udspringer af en forespørgselsdebat, vi havde tilbage i april måned, og så falder den her debat jo i øvrigt sammen med et beslutningsforslag fra oppositionen om nedsættelse af en kommission om lokalt selvstyre. Uden i øvrigt at foregribe den debat, selv om det er svært, for de er jo hinandens gensidige forudsætninger, så må jeg sige, at regeringen ikke kan støtte det beslutningsforslag. Sagen er, at det nu handler om det konkrete arbejde med at udfylde de rammer, som kommunalreformen giver, ikke om at nedsætte endnu en kommission.

Som jeg også redegjorde for i den skriftlige redegørelse, står vi jo altså nu med en kommunalreform, hvor hovedelementerne er på plads: Vi har fået det nye danmarkskort, en ny opgavefordeling, finansierings- og udligningsreform, og kommunerne har fået tilført en lang række nye opgaver, som skaber mulighed for at skabe en langt mere sammenhængende opgaveløsning.

Jeg glæder mig over, at der har været et meget stort flertal, der har stået bag – kan man sige – det nye danmarkskort, og jeg glæder mig også over, at en stor del af den lovgivning, som følger op på opgaveoverflytning, jo faktisk også hviler på et meget bredt flertal, og jeg glæder mig over, at det nye finansieringssystem, som ruster kommunerne til at kunne løse de fremtidige opgaver, også hviler på et bredt parlamentarisk grundlag, altså at der hen over midten i dansk politik har været mod og mandshjerte og viljestyrke nok til at tage de knubs, det altid vil give, når man flytter fra dem, der har meget, til dem, der har mindre. Vi må så konstatere, at det er oppositionen til venstre i salen, der har holdt sig uden for den del af arbejdet, der går ud på at sætte solidaritet igennem i praktisk virkelighed.

Nu handler det så om at komme videre, og her er regeringen jo i løbende dialog med Kommunernes Landsforening om at sikre, at intentionerne nu også bliver ført ud i livet. Det er derfor, vi har afleveret en fælles status over de forberedelser, der har fundet sted, i form af publikationer om status for kommunalreformens gennemførelse og det kommunale selvstyres vilkår på tærskelen til en ny struktur.